

1. SPLOŠNA NAVODILA

1. Diplomsko oziroma magistrsko delo (nadalje: delo), ki ga izdelata študent (nadalje: kandidat), je natisnjeno na belem papirju formata A4. Delo mora biti vezano. Diplomsko delo je v vsaj enem izvodu vezano v trde platnice (to je izvod, ki se odda v Študentski referat in je namenjen knjižnici), ostali izvodi pa so lahko bodisi v trdih bodisi v mehkih platnicah (t. i. termična vezava), medtem ko se magistrsko delo obvezno veže v trde platnice v treh izvodih.

2. Robovi so 3,00 cm levo in desno ter 3,00 cm zgoraj in spodaj.

3. Besedilo dela je v celoti napisano v pisavi *Times New Roman*, velikost 12. Razmik med vrsticami besedila je 1,15. Praviloma diplomska dela obsegajo okoli 30 strani, magistrska dela pa 50–60 strani.

4. Delo je praviloma napisano v slovenskem jeziku in mora biti jezikovno pravilno. Po potrebi, oziroma na željo mentorja, naj končni pisni izdelek pregleda in popravi lektor. Strokovna in znanstvena besedila se od literarnih besedil razlikujejo v nekaj bistvenih lastnostih: besedilo mora biti nedvoumno (stavki so posledično praviloma krajši, dopustna je tudi uporaba pasiva); ista »stvar« naj bo vedno poimenovana z enakim imenom; poetične in figurativne primerjave niso zaželeno. Posebej je treba paziti, da se s pisanjem strokovnih in znanstvenih besedil v slovenskem jeziku ustrezno razvija tudi slovenska strokovna terminologija. Nepotrebni uporabi tujk se je treba izogibati. Posebno pozornost (ob pomoči mentorja) pa je treba posvetiti strokovnim in znanstvenim izrazom, ki v slovenskem jeziku še nimajo ustreznih prevodov oziroma nadomestkov. V primeru, da za določen strokovni ali znanstveni pojem še ni splošno sprejetega slovenskega izraza, naj se prvič, ko se ta izraz pojavi, v oklepaju navede tudi izvorno ime, kot se uporablja v mednarodni (zlasti angleški) literaturi.

5. **Pisanje dela v tujem jeziku.** Na osnovi utemeljene prošnje se kandidatom dovoli pisanje dela v enem izmed svetovno uveljavljenih jezikov (angleščina). Platnici naj bosta enaki kot v delih, pisanih v slovenskem jeziku. Temu naj v naslednjem zaporedju sledijo: prva stran dela v tujem jeziku, prva stran dela v slovenskem jeziku in izvornik izdane teme diplomskega dela v tujem jeziku. Povzetek dela v slovenskem jeziku naj bo razširjen – kandidat naj ga izdelata ob pomoči mentorja – in naj obsega 3 do 5 strani. Angleški povzetek je običajne dolžine, primerljiv z dolžino slovenskih del.

6. Elektronsko različico dela v formatu pdf je obvezno treba oddati skupaj z vlogo za zagovor dela. Elektronska različica in tiskana različica dela morata biti identični.

7. Delo je sestavljeno iz dveh odsekov.

2. NAVODILA ZA IZDELAVO PRVEGA ODSEKA

1. Prvi odsek dela je natisnjen enostransko (v vezani obliki zgolj na desnih straneh) na neoštevilčenih listih (po želji so lahko ti listi številčeni z malimi rimskimi številkami (i, ii, iii, iv, itd.). Za prvi odsek dela je obvezno treba uporabiti obliko in razporeditev, predvideno v vzorcu.

2. Prva naslovnica (platnica) naj vsebuje naslednje besedilo oziroma podatke (znak ¶ pomeni prelom vrstice): UNIVERZA V LJUBLJANI ¶ FAKULTETA ZA KEMIJO IN KEMIJSKO TEHNOLOGIJO ¶ DIPLOMSKO/MAGISTRSKO DELO ¶ Ime in Priimek študenta ¶ Ljubljana, letnica.

Pisava velikosti 16 (razen besedila »DIPLOMSKO/MAGISTRSKO DELO«), ki je v velikosti 20), centrirano na sredini vrstic, estetsko razporejeno po celem listu; besedilo, pisano v majuskulah (velikih tiskanih črkah), naj bo tako tudi na naslovnici.

3. Naslovnica naj vsebuje naslednje besedilo oziroma podatke (znak ¶ pomeni prelom vrstice): UNIVERZA V LJUBLJANI ¶ FAKULTETA ZA KEMIJO IN KEMIJSKO TEHNOLOGIJO ¶ **Naslov dela** ¶ DIPLOMSKO/MAGISTRSKO DELO ¶ UNIVERZITETNI ŠTUDIJSKI PROGRAM 1. STOPNJE KEMIJA / VISOKOŠOLSKI ŠTUDIJSKI PROGRAM KEMIJSKA TEHNOLOGIJA ¶ Ime in Priimek študenta ¶ MENTOR: prof./doc. dr. ime priimek ¶ SOMENTOR: prof./doc. dr. ime priimek ¶ Ljubljana, letnica.

Pisava velikosti 16 (razen besedila »DIPLOMSKO/MAGISTRSKO DELO«), centrirano na sredini vrstic, estetsko razporejeno po celem listu; besedilo, pisano v majuskulah, naj bo tako tudi na naslovnici. Naslov dela se napiše krepko (»bold«). Somentorja se napiše le v primeru, da je bil imenovan.

4. Na naslednjem listu sledi izjava o avtorstvu. Napisana naj bo skladno s spolom študenta oziroma študentke (za razporeditev vrstic, gl. vzorec): **IZJAVA O AVTORSTVU** ¶ diplomskega/magistrskega dela ¶ Spodaj podpisana ime priimek¶ sem avtorica diplomskega/magistrskega dela z naslovom: ¶ Naslov diplomskega/magistrskega dela ¶ S svojim podpisom zagotavljam, da: ¶ • je diplomsko/magistrsko delo izključno rezultat mojega lastnega raziskovalnega dela pod mentorstvom prof./doc. dr. ime priimek; ¶ • sem poskrbela, da so dela in mnenja drugih avtorjev, ki jih uporabljam v predloženem diplomskem/magistrskem delu, navedena oziroma citirana v skladu z navodili; ¶ • se zavedam, da je plagiatorstvo, v katerem so tuje misli oziroma ideje predstavljene kot moje lastne, kaznivo po zakonu (Zakon o avtorski in sorodnih pravicah – uradno prečiščeno besedilo (ZASP-UPB3) (Ur. list RS, št. 16/2007); ¶ • sem poskrbela za slovnično in oblikovno korektnost diplomskega/magistrskega dela; ¶ • je elektronska oblika diplomskega/magistrskega dela identična tiskani obliki diplomskega/magistrskega dela. ¶ V Ljubljani, datum ¶ Podpis avtorice: Izjava mora biti lastnoročno podpisana (z modrim ali črnim črnilom ali kemičnim svinčnikom). Pisava velikosti 12 (razen za prvi dve vrstici, torej besedilo »**IZJAVA O AVTORSTVU**«, ki naj bo v velikosti 18, krepko, ter besedilo »diplomskega/magistrskega dela« (druga vrstica), ki naj bo v velikosti 16). Vse besedilo, razen prvih dveh vrstic, naj bo levo poravnano, estetsko razporejeno po celem listu. Prvi dve vrstici sta centrirani.

5. Naslednji list (samo pri magistrskih delih) vsebuje naslednje besedilo in podatke: **Komisija za zagovor magistrskega dela** ¶ Predsednik komisije za oceno in zagovor: prof./doc. dr. ime priimek ¶ Član: prof./doc. dr. ime priimek ¶ Član: prof./doc. dr. ime priimek ¶ Član: prof./doc. dr. ime priimek

Pisava velikosti 12.

6. Na naslednjem listu sledi zahvala (neobvezno). Predlagamo, da je zapisana v kurzivi (poševno), velikost pisave 12, lahko je centrirana ali pa s poravnanimi obema robovoma. Napisana je lahko na vrhu, sredini ali pa na spodnjem delu lista. Pred zahvalo je lahko besedilo »**Zahvala**« (velikost 12, krepko).

7. Na naslednjem listu sledi kazalo. Kazalo naj vsebuje vse (tri) ravni poglavij (od vključno 1. poglavja dalje; neoštevilčena poglavja (izjava, povzetek itd.) v kazalo ne sodijo. Pred kazalom naj bo besedilo »**Kazalo**« (velikost 16, krepko).

8. Na naslednjem listu je seznam kratic (okrajšav) v obliki seznama (lahko tudi kot tabela), v katerem so kratice definirane v slovenskem in angleškem jeziku, kjer je potrebno. Po SI sprejete oznake enot (npr. kg, m, Hz, J itd.) in simboli elementov (H, D, C, O, Fe) ipd. med kratice ne spadajo. Med kratice tudi ne spadajo izpeljanke iz drugih kratic, npr. če se »Me« definira kot kratica za metilno skupino (CH₃), ni potrebno definirati še »MeOH« kot kratice za metanol. Pred seznamom kratic naj bo besedilo »**Seznam uporabljenih kratic in simbolov**« (velikost 16, krepko), ostalo besedilo velikost 12.

9. Sledi list s povzetkom. Povzetek, naslov dela in ključne besede (3 do 5) naj bodo napisani v slovenskem in angleškem jeziku (oba skupaj na eni strani). Priporočena razporeditev: naslov dela ¶ **Povzetek:** ¶ besedilo povzetka ¶ **Ključne besede:** 3 do 5 ključnih besed. ¶ English title of the work ¶ **Abstract:** ¶ text of the abstract ¶ **Keywords:** 3 to 5 keywords.

Pisava velikost 12 (razen besedila »**Povzetek**« in »**Abstract**«, ki naj bo v velikosti 16), besedilo »**Povzetek**« in »**Ključne besede:**« ter »**Abstract**« in »**Keywords:**« naj bo krepko.

Povzetek naj posreduje bralcu kratko vsebino dela. V povzetku v skrčeni obliki podajte cilje in rezultate vašega dela in orišite poti, kako ste do njih prišli (kaj ste načrtovali in kaj od tega ste uspeli izvesti). Povzetek običajno ne vključuje slikovnega gradiva. Napisan je na način, da je razumljiv tudi izven okvira celotnega dela (torej kot samostojni sestavek).

3. NAVODILA ZA IZDELAVO DRUGEGA ODSEKA

1. Drugi odsek dela je v celoti natisnjen dvostransko na oštevilčenih listih (številčenje z arabskimi številkami: 1, 2, 3, 4, itd.). Številke strani naj bodo na listih spodaj na sredini.

2. Drugi odsek je strukturiran po poglavjih: 1. Uvod (ali Pregled literature); 2. Namen dela; 3. Razprava in rezultati; 4. Eksperimentalni del; 5. Zaključek (ali Sklepi); 6. Literatura. (Poglavja 1. in 2. oziroma 3. in 4. so lahko tudi drugače razporejena, odvisno od tega, kako je na posameznem podpodročju v navadi, oziroma v soglasju z mentorjem.)

3. Vsako poglavje naj se začne na sprednji strani lista oziroma na desni strani v odprti tiskani obliki (torej na lihi strani), četudi to vključuje eno predhodno prazno stran.

4. Poglavja so nadalje strukturirana še v (največ) dve ravni (skupno torej tri ravni poglavij). Priporočamo smiselno oblikovanje, npr. poglavje prve ravni (torej 1, 2, 3, itd.) naj bo v velikost 16 krepko, druge ravni (torej 1.1, 1.2, itd.) v velikosti 14 krepko, tretje ravni (torej 1.1.1, 1.1.2, itd.) v velikosti 12 kot krepka kurziva.

5. Drugi odsek ima lahko glavo (»header«); v njej običajno navedemo ime in priimek kandidata, naslov dela (in včasih tudi posamezno poglavje – pri daljših delih).

6. Slikovno, tabelarično idr. nebesedno gradivo (sheme, slike, grafi, diagrami, formule, enačbe, fotografije, preglednice (tabele), strukture) je oštevilčeno. Vsako tovrstno gradivo mora biti na prvem smiselnem mestu omenjeno tudi v besedilu z ustreznim sklicem; običajno v oklepaju, npr. (slika 7). Številčenje je po vrsti arabskih števil, dopustno je tudi dvonivojsko številčenje, kjer prva številka predstavlja številko poglavja (prvega reda), druga številka pa zapovrstno številko slikovnega idr. gradiva. Primer, prva slika v poglavju 1 dobi številko 1.1, druga slika v istem poglavju 1.2, prva slika v poglavju 2 pa številko 2.1 itd. Priporočamo, da se vse slikovno gradivo imenuje z izrazom »slika«. Slikovnega gradiva ni dovoljeno reproducirati (kopirati) iz drugih virov (knjig, člankov, internetnih strani) brez pisnega dovoljenja lastnika avtorskih pravic.

7. Strukture so obvezno oštevilčene (z arabskimi številkami v pisavi krepko) po vrsti, kot nastopajo v slikah. Na enak način so oštevilčene tudi formule in enačbe. Enako kot pri ostalem slikovnem gradivu je tudi tu dopustno eno- ali dvonivojsko številčenje struktur, formul in enačb, vendar naj bo številčenje vsega tovrstnega gradiva v delu enotno. Prav tako naj bo vsako tovrstno gradivo z ustreznim sklicem omenjeno na prvem primernem mestu znotraj besedila.

8. V besedilu naj bodo reference oštevilčene (z arabskimi številkami) znotraj ogletega oklepaja pred ločili. V enakem vrstnem redu kot nastopajo v besedilu naj bodo reference navedene tudi v poglavju »Literatura«. Za revije se uporabljajo mednarodno uveljavljene okrajšave (gl. *Chemical Abstracts Service Source Index* na <http://www.cas.org/content/references/corejournals>). Reference je treba podajati skupaj z naslovi.

(a) Za vire iz znanstvenih revij je pravilen način citiranja v poglavju »Literatura«: številka reference v ogletem oklepaju, začetnice imen in priimki vseh avtorjev (v enakem vrstnem redu, kot so na članku), za dvopičjem sledi naslov članka, nato sledi pika. Za njo pride kratica revije (poševno (v kurzivi)), leto izida (krepko), vejica, volumen (poševno (v kurzivi)), vejica in številke strani (od–do). Številke zvezka običajno ne navajamo. Primer:

[1] M. P. C. Margues, P. Fernandes, J. M. S. Cabral, P. Žnidaršič Plazl, I. Plazl: Continuous steroid biotransformations in microchannel reactors. *New J. Chem.* **2012**, 29, 227–234.

(b) Knjige citiramo nekoliko drugače: za avtorji (na enak način kot pri člankih) sledi dvopičje, nato naslov knjige in pika. Temu sledi kraj izida knjige, dvopičje, založba (oziroma založnik),

leto izida, vejica in strani (podane na način: »str. xx–xy«). Vsi podatki za knjige so v navadni pisavi (nič krepko in nič v kurzivi). Primer:

[2] F. Lazarini, J. Brenčič: Splošna in anorganska kemija. Ljubljana: UL, Fakulteta za kemijo in kemijsko tehnologijo 2011, str. 10–25.

(c) Kadar citiramo zgolj eno poglavje (izmed več poglavij) v knjigi (take knjige imajo praviloma tudi urednike), to storimo tako:

[3] P. Žnidaršič Plazl, I. Plazl: Microbioreactors. V: Comprehensive biotechnology. 2. izd., vol. 2, M. Moo-Young (ur.), Amsterdam: Elsevier 2011, str. 289–301.

(V tem primeru citiramo poglavje z naslovom »Microbioreactors« v knjigi »Comprehensive biotechnology«, druga izdaja, drugi volumen (del), kjer je bil urednik M. Moo-Young; knjiga je izšla pri založbi Elsevier v Amsterdamu leta 2011.)

Za citiranje patentov, internetnih strani, diplomskih in drugih del ter ostalega gradiva, gl. primere v vzorcu diplomskega oziroma magistrskega dela.

9. Poglavje »Uvod« (ali »Pregled literature«) ima namen, da bralca uvede v tematiko dela. Za izhodišče pri pisanju uvoda služijo zahteve in cilji dela. Sledi podrobnejši opis problematike področja, okolja, v katerem se problemi pojavljajo, in opredelitev problemov, ki jih je potrebno razrešiti. Glede uporabe izraza »Uvod« oziroma »Pregled literature« se kandidat uskladi z mentorjem.

10. Poglavje »Namen dela« vsebuje kratek opis (1–2 strani) glavnih namenov dela. Lahko vsebuje tudi slikovno gradivo (reakcijske sheme). To poglavje je tudi primerno mesto, kjer kandidat postavi hipoteze, ki jih je v svojem nadaljnjem (eksperimentalnem) delu bodisi potrdil bodisi ovrgel (razlago in diskusijo glede tega napiše v poglavju »Rezultati in razprava«).

11. Glavni del dela predstavlja poglavje »Rezultati in razprava«. V tem poglavju kandidat sistematično prikaže in predstavi rezultate, pridobljene s poskusi, opisanimi v poglavju »Eksperimentalni del«. Rezultate običajno prikažemo v preglednicah, shemah, slikah, grafih/diagramih in s fotografijami. Sledi razprava o rezultatih poskusov, in sicer tako, da temeljne izsledke soočamo z vnaprej postavljenimi hipotezami. Rezultate primerjamo tudi s podatki, objavljenimi v literaturi. To poglavje je lahko v soglasju z mentorjem predstavljeno kot dve ločeni poglavji.

12. V poglavju »Eksperimentalni del« kandidat napiše natančen potek eksperimentalnega dela (vendar ne kronološko, marveč v smiselnem in logičnem vrstnem redu, ki odseva razpored podpoglavij poglavja »Rezultati in razprava«. Praviloma je na začetku uvodni odstavek (ali podpoglavje), ki navaja materiale, reagente, topila, metode, instrumente in ostale splošne parametre eksperimentov oziroma postopkov, vključno s postopki priprave izhodnih snovi. Običajno v nadaljevanju sledijo opisi ostalih eksperimentalnih postopkov (tudi novih oziroma takšnih, ki v literaturi še niso znani). Postopki morajo biti opisani dovolj natančno, da omogočajo ponovitev v laboratoriju. Uporabljene metode dela je treba natančno opisati; za vsako metodo (oziroma rezultat), povzeto iz literature, je treba navesti ustrezno referenco. Poleg postopkov je običajno tudi reakcijska shema (sheme v tem poglavju niso oštevilčene in nimajo podnapisov) in potrebni eksperimentalni (spektroskopski) podatki, nujni za preverjanje

uspešnosti postopka (karakterizacija produktov). Na nekaterih študijskih programih je eksperimentalni del potrebno ustrezno prilagoditi.

13. Poglavje »Zaključek« (oziroma »Sklepi«, dopustno tudi »Sklepne ugotovitve«) naj bralcu prikaže celovit pregled in povzame vsebino opravljenega dela. Vključuje lahko tudi kandidatovo oceno rezultatov opravljenega dela in (če je to potrebno) povzame težave, na katere je ob delu kandidat naletel. Navede naj tudi ideje, ki so nastale med delom, zlasti, če bi lahko predstavljale iztočnice za nadaljnje raziskave.

14. Glede poglavja »Literatura«, gl. točko 8.